

Sygn. akt IV KK 316/18

POSTANOWIENIE

Dnia 28 sierpnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 28 sierpnia 2018 r.

sprawy **T. S.**

skazanego z art. 56 § 2 k.k.s.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 14 listopada 2017 r., sygn. akt VI Ka [...]

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K.

z dnia 13 kwietnia 2017 r., sygn. akt V K [...]

**oddala kasację jako oczywiście bezzasadną, a kosztami
sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża skazanego.**

UZASADNIENIE

Kasacja obrońcy skazanego T. S. jest oczywiście bezzasadna, w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k.

Przed wykazaniem powodów takiej jej oceny, należy podkreślić, że rodzaj orzeczonej wobec T.S. prawomocnie kary (skazanie na karę grzywny) spowodował, że mają wobec kasacji wniesionej przez jego obrońcę zastosowanie przedmiotowe ograniczenia wskazane w przepisach § 2 w zw. z § 4 pkt. 1 art. 523 k.p.k. Oznacza to, iż ta kasacja, w realiach sprawy, mogła być wniesiona przez obrońcę skazanego tylko z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k.

Tymczasem analiza treści zarzutów, a także części motywacyjnej skargi kasacyjnej, prowadzi do wniosku, że w istocie jej Autorowi chodziło o próbę obejścia ustawowego ograniczenia z art. 523 § 2 k.p.k., formułując jedynie dla pozoru zarzut naruszenia art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. określającego bezwzględną

podstawę odwoławczą. Tymczasem zarzut ten należy uznać za oczywiście bezzasadny. Przedstawiona w kasacji argumentacja nie wskazuje na zaistnienie uchybienia stanowiącego bezwzględną podstawę uchylenia orzeczenia.

Sąd Najwyższy w pełni akceptując, prezentowaną w pisemnej odpowiedzi prokuratora na kasację, ocenę prawną postawionego w kasacji zarzutu, nie widzi potrzeby jej przytaczania w uzasadnieniu niniejszego postanowienia. Tytułem podkreślenia można jedynie zaznaczyć, że bieg przedawnienia karalności czynów polegających na uszczupleniu należności publicznoprawnej rozpoczyna się z końcem roku, w którym upłynął termin płatności należności. Tak też kwestia ta jest interpretowana w orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 lutego 2015 r., sygn. akt V KK 411/14).

Kierując się przedstawionymi motywami Sąd Najwyższy z mocy art. 535 § 3 k.p.k. rozstrzygnął jak w postanowieniu.